

Sygn. akt III Cz 476/20

POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

Sędzia Sądu Okręgowego Gabriela Sobczyk

Sędzia Sądu Okręgowego Magdalena Balion – Hajduk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 21 maja 2020 r. w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko D. M.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie zawarte w punkcie 1 postanowienia Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 12 września 2018 r., sygn. akt VI Nc 692/09

postanawia:

odrzuć zażalenie.

SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Cz 476/20

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach w punkcie 1 postanowienia z dnia 12 09 2018r. odrzucił wniosek pozwanego D. M. o przywrócenie terminu

do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty tego Sądu z dnia 03 04 2009r. wydanego

w sprawie o sygn. akt VI Nc 692/09 uznając, że w sprawie nie zachodzi przewidziany

w art. 169 § 1 pkt 4 k.p.c. wyjątkowy wypadek, mogący stanowić podstawę do przywrócenia terminu do złożenia sprzeciwu.

Postanowienie zaskarżył **pozwany D. M.**, który wniósł o jego „uchylenie oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania celem przeprowadzenia postępowania dowodowego a w konsekwencji stwierdzenie prawidłowości wniesienia sprzeciwu oraz uchylenie nakazu zapłaty z powodu jego nieskutecznego doręczenia i braku skutecznego pouczenia, tudzież przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu i przyjęcie jednocześnie złożonego sprzeciwu” oraz o „zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego”.

Zarzucił, że przy ferowaniu zaskarżonego postanowienia „sąd popełnił błąd w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na treść postanowienia poprzez uznanie, że doręczenie pisma procesowego w postaci nakazu zapłaty było skuteczne

w sytuacji, gdy pozwany jako osoba nie potrafiąca prowadzić samodzielnie własnych spraw i uzależniona od alkoholu nie mógł skutecznie wnieść środka odwoławczego”.

Nadto zarzucił, że przy ferowaniu zaskarżonego postanowienia naruszono:

a) „art. 227 i 233 k.p.c. poprzez nieprzeprowadzenie postępowania dowodowego w żadnym zakresie, w szczególności poprzez przesłuchanie pozwanego, przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego psychiatry w zakresie mającym istotne znaczenie dla sprawy celem ustalenia stanu faktycznego a to skuteczności doręczenia nakazu zapłaty oraz skuteczności pouczenia, stanu zdrowia pozwanego, umiejętności prowadzenia własnych spraw przez pozwanego oraz możliwości wniesienia przez niego sprzeciwu w terminie,

b) art. 5 k.p.c. w zw. z art. 212 i 232 k.p.c. oraz art. 6 k.c. poprzez nieudzielenie pozwanego występującej w sprawie w okresie od 03 07 2018r. bez profesjonalnego pełnomocnika pouczenia o niezbędnych czynnościach procesowych i ich skutkach w sposób dla niego zrozumiały, podczas gdy pouczenie takie było niezbędne powodu nieporadności pozwanego i uzależnienia od alkoholu,

c) art. 217 § 1 k.p.c. poprzez nieprzeprowadzenie postępowania dowodowego i nierozpoznanie wniosków dowodowych zgłaszanych przez pełnomocnika pozwanego mających istotne znaczenie dla ustalenia nieskuteczności doręczenia pozwanemu pism sądowych oraz nieskuteczności sprzeciwu oraz obowiązkach związanych postępowaniem, więc w szczególności konieczności złożenia sprzeciwu w odpowiednim terminie,

d) art. 502 § 1 k.p.c. poprzez nie pouczenie pozwanego, który jest osobą niepotrafiącą prowadzić własnych spraw w sposób dla niego zrozumiały, o sposobie i terminie wniesienia środka zaskarżenia, w związku z czym termin do wniesienia sprzeciwu nie rozpoczął biegu”.

Na uzasadnienie podał, że „niedokonanie prawidłowego pouczenia pozwanego jest równoważne z nieskutecznym doręczeniem i miało wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia. Nadto wskazał, że w uzasadnionych przypadkach samo fizyczne doręczenie nakazu zapłaty wraz z pouczeniem nie może być uznane za skuteczne pouczenie strony w sytuacji, gdy stronie nie zapewniono rzeczywistej możliwości realizacji jej uprawnień procesowych”.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zaskarżone rozstrzygnięcie nie kończy postępowania w sprawie w rozumieniu art. 394 § 1 k.p.c. i nie mieści się w katalogu zaskarżalnych postanowień wymienionych w tym przepisie.

Możliwość jego zaskarżenia w drodze wniesienia od niego zażalenia nie została także przewidziana w żadnym przepisie szczególnym.

Powoduje to, iż wniesione przez skarżącego zażalenie na to rozstrzygnięcie

nie ma umocowania w obowiązującym prawie.

Jest ono zatem niedopuszczalne w rozumieniu, co stosownie do regulacji

art. 373 § 1 k.p.c. w związku z regulacją art. 397 § 3 k.p.c. i art. 370 k.p.c. obligowało Sąd odwoławczy do jego odrzucenia.

Reasumując zażalenie pozwanego na postanowienie zawarte w punkcie 1 postanowienia Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 12 09 2018r. jest niedopuszczalne i dlatego odrzucono je na mocy art. 373 § 1 k.p.c. związku z art. 397 § 3 k.p.c. i i art. 370 k.p.c.

SSO Magdalena Balion-Hajduk SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk